

פֶּשֶׁת שֶׁל רַבֵּי נַחֲמָן מְאֻמָּן

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סו)

טוב להגיד ולשיר **נַחְמֵנוּ נַחֲמֵנוּ נַחֲמֵנוּ מְאֻמָּן** לזכות לכל הישועות

שַׁבַּת קֶרַח

¶ **ויקה קרח ...** (במדבר טז, א')

ותרגומו: ואתפלג קרחה, שחלק למדון מצדיק ואמר שלמדון בעצמו הוא מעלה. וזה שאמר (שם, ג): כי כל העדה כלם קדושים, ופירש רש"י: כלם שמעו בסיני 'אנכי' וכו', היינו שאמר מאחר שכלם קבלו את התורה וכלם שמעו בסיני 'אנכי' על כן כל אפין שוין, חס ושלום. ובה פגם וחטא מאד, כי אף על פי שכלם קבלו למוד התורה בסיני אבל אין כלם שוין בקיום התורה. ועיקר השלמות הוא רק כפי הצדקות של כל אחד כפי מה שזוכה כל אחד לקיום התורה בשלמות, והכל תלוי בקדשת הברית שזה אין שום אדם יודע מה שנעשה עם חברו, רק הוא יודע החסרונות שלו איך הוא אוהו בזה.

על כן בודאי ראוי לו להתבטל נגד הצדיק האמת שהוא בחינת משה שרואים עצם נפלאות קדשתו על ידי נפלאות התורה שגלה לנו ולסמך על דבריו שבודאי יודע למי לתן הגדלה כראוי לו, בפרט משה רבנו בעצמו שעשה הכל על פי הדבור. וקרח על ידי גאוותו חלק עליו והתפאר בחכמתו ולמד ודן קל וחומר של שקר, וגלה פנים בתורה שלא כהלכה ואמר: ומה טלית של מין אחר חוט של תכלת פטורה וכו'.

וכן בית מלא ספרים אם חיב במזוזה וכו' (תנחומא קרח ב). כי כשאין בו אמונה, ומפריד למוד התורה מהצדיק, בודאי יוכל לצאת לגמרי מהדת לגלות פנים בתורה שלא כהלכה, כמו קרח שחלק על משה על ידי זה, ואחר שקצץ בנטיעות על ידי זה.

ועל כן חלק קרח על הכהנה, כי הכהן הוא בחינת הרב האמת, בחינת (מלאכי ב, ז): כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה וכו' — אם הרב דומה למלאך ה' צבאות וכו'. כי כהן בחינת חסד בחינת אברהם, היינו בחינת אהבה והשתוקקות וכסופין דקדשה שזוכין על ידי הרב הזה שדומה למלאך ה' צבאות וכנ"ל. וקרח שפגם בזה ורצה לחלק למדן מצדיק כנ"ל, על כן חלק על הכהנה.

ועל כן ציוה ה' יתברך לברר האמת על ידי המטות, וכמו שכתוב (במדבר יז, כ): והיה האיש אשר אבחר בו מטוה יפרח, כי מטה דא מטי"ט (זהר בראשית כז). שהוא בחינת למדן שכולל מששה סדרי משנה שהם בחינת אסור ופטר וכו', כמו שכתוב בהתורה. ועל כן ציוה ה' יתברך שכל אחד יכניס מטה שלו לפני ארון העדות, והיה האיש אשר יבחר בו מטוה יפרח, להורות שמטה אהרן שהוא בחינת רב האמת שהוא מלאך ה' צבאות שכולל ומיחד למדן וצדיק, ואזי הוא בודאי עושה פרות דהיינו שהוא לבדו מחדש חדושין דאורייתא אמתיים בתורה שהם בחינת פרד"ס, כי רק מטה שלו פרח וגדל ועשה פרות כמו שכתוב (במדבר שם, כג) ויצא פרח ויצץ ציץ וכו', דהיינו שלמד התורה שלו שהוא בחינת מטה, הוא לבדו הצליח ועשה פרי, כי הוא מלאך ה' צבאות שמקשר למדן לצדיק שעל ידי זה עיקר שלמות חידושי התורה שהם בחינת פרד"ס. ועל כן בודאי לו מגיע הכהנה, כי הוא זכה לכסופין ואהבה דקדשה שהוא בחינת כהן איש חסד.

אבל המטות של שאר הנשיאים לא פרחו ולא עשו פרות, להורות להם ולגלות שאין יכולים לחדש בתורה בפרד"ס שזה נקרא יעץ פרי עשה פרי כידוע (עין זהר בלק רב), אין יכולין לזכות לזה כי אם על ידי כח אהרן הכהן שהוא בחינת רב האמת שדומה למלאך ה' צבאות שכולל מלמדן וצדיק, ועל כן לו לבד מגיע הכהנה. אבל מי שמפריד עצמו ממנו הוא בחינת עץ יבש, כי אף על פי שנדמה שמחדש איזה חידוש אינו נחשב בשם עשית פרות כלל, כמו שכתוב בזוהר (בהקדמה ה). שחידושין שאינם כראוי הם בחינת רקיעין דשוא חס ושלום. וכמו שמבאר בהתורה והיה מקץ סימן נ"ד (אות ו) שהם בבחינת שבע שני הרעב חס ושלום, שהוא הפך עשית פרות.

כי אי אפשר להצליח בתורה ולעשות פרות באמת, כי אם כשמקשרין עצמו להצדיק האמת שהוא בחינת אהרן הכהן שהוא בחינת כח שפתי כהן ישמרו דעת וכו', שרק הוא זכה שמטה שלו שהוא בחינת למדן בחינת מטי"ט יפרח ויוציא פרח ויצץ ציץ וכו', כי עיקר שלמות חידושי תורה שהם בחינת פרד"ס שגדלים בו כל מיני פרות, הוא רק על ידי כסופים טובים שעל ידי זה זוכים למעשים טובים. (ליקוטי הלכות - הלכות הודאה ה', אות ח')

¶ **בקר ויודע ה' את אשר לו ...** (במדבר טז, ה')

'בקר' דייקא, כי משה ראה שקרח מתגבר מאד במחלקת עד שכמעט כל ישראל נסותו אחריו, עד שנדמה להחלושי כח שבישראל שנטו אחרי משה שאי אפשר לעמד נגדו. על כן אמר משה: "בקר וידע ה' וכו'", כי בכל יום ויום מתגבר האמת על השקר, כי ה' יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, כי בכל יום הוא יתברך פותח דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע ומאיר לעולם כלו וכו'. ועיקר אור כל האורות הוא האמת, שהוא ה' יתברך בעצמו שהוא אור כל האורות, כמו שכתוב: "ה' אורי וישעי וכו'". (ליקוטי הלכות - הלכות הכשר כלים ד', מ"ח)

סיפור

(ימי מוהר"ת חלק ב' - סימנים נד-נו)

© ... ביום שני פרשת ויקהל פקודי נסעתי מניקולאיב ועברתי הנהר בספינה, ולנתי שם לינת לילה בעבר השני, ושכרנו עגלה לנסוע לכפר שיושב שם רבי מרדכי, ונסענו ביום שלישי, וביום רביעי באנו לשם, ומצאנו שם איש אחד מאוהבינו ושמו רבי מאיר:

© ... בלילה אור ליום חמישי באו לבית רבי מרדכי הני"ל, בעת שרצינו לישב לסעדת ערבית, באו לשם שני אנשים איש אחד רך בשנים שמו ראובן שבא בסמוך מארץ ישראל, ונסע עמו רבי ליטמן שיש לו אשה ובת בארץ ישראל וגם זה היה יקר בעיני מאד מחמת שראיתי שבכל מקום שאני בא לשם מדברים מארץ ישראל גם בעת שהייתי בקהלת-קדש ניקולאיב ספרו לי שם שבאו לשם אנשים מארץ ישראל וגם בעת שנסעתי מניקולאיב לכל המקומות הני"ל נסע עמי שוחט-ובודק אחד שכבר היה מוכן לנסוע לארץ ישראל, ומכר חזקת השחיטה שלו מחמת זה, אך אחר כך נתעכב מאיזה טעם וספר עמי הרבה מארץ ישראל בכל הדרך שנסעתי עמו וגם זה היה יקר בעיני מאד גם משני אנשים הני"ל שבאו לר' מרדכי הני"ל אף על פי שלא היו אנשים יקרים, אבל שיחתם היה נצרך לי לכמה עניינים כי חזקו אותי בכמה עניינים והרך בשנים שבא בסמוך ספר לי שישראל רחמנים בני רחמנים, ועוזרים הרבה בכל מקום שבאים לשם, כאשר באמת עוזרים להם הרבה לכל האנשים, שנסעו בעתים הללו שעברו וכל זה היה נצרך לי לשמע, ובפרט שהשיחה בעצמה מארץ ישראל היה יקר אז בעיני מאד:

© ... ביום חמישי נסע עמנו רבי מרדכי הני"ל לאדעסא כי כבר היה מוכן בלא זה לנסוע לאדעסא למחוז חפצו ונסענו יחד ובאנו לאדעסא לשלום ביום ששי ערב שבת קדש פרשת פקודי:

מכתב

(ספר אפי הנחל ב' - מכתב כ"א)

✉ לכבוד עטרת ראשי, החביב בעיני ה' כאשה לבעלה, בגלל גדל תקף תאוותו שמתאוה בכל לבו אל המנהיג החכם האמת המשפיל גאים ומגביה שפלים ומאסף ומקבץ כל האובדים והנחחים ומחזירם לה' ולתורתו, שכלם יכירו וידעו את ה' ויתנו לו כתר מלוכה. יהי ה' מגן בעדך בגין הצדיק שממשיך עליך חסדים ורחמים גדולים חדשים לגמרי, להאריך ימך ושנותיך בלי שום מחסור.

גדל ענוותנותך בטחתי לבוא ולדבר לפניך את אשר ישים ה' תחת הקולמוס.
על-ידי שנהר ושומר כבוד ה' יתברך שיהיה בשלמות, שהוא "עבד בעיניו נמאס", וכבודו לאין נגד כבוד ה' יתברך, על-ידי זה זוכה לדבורים של הצדיק שהם מאירים לו לתשובה שלמה, ועל-ידי זה זוכה לתבונת התורה לעמקה.

בעניין הענוה יש משקל גדול ודק מאד, כי צריכין להיות ענו בתכלית הענוה, להיות אין ממש בלי שום טעות ופניה כלל, ואף-על-פי כן יהיה גיבור חזק ואמץ מאד ולבלי להניח להפיל את עצמו בשום דבר וכו', וצריכין להתפלל הרבה לה' יתברך שהוא ברחמיו יורהו האמת לאמתו.
אין זה דרך הענוה האמתית להחזיק עצמו לרשע גמור חס ושלום ולהקטין מעלת נפשו הקדושה, רק אדרבה, צריך להגביה לבו ודעתו בדרכי ה', לומר בנפשו שאין נאה לו לעשות מעשים כאלה, מעשי בהמה, כי נפשו גבוהה מאד.

צריכים לחפש ולמצא בכל אחד מישראל זכות וטוב. תהלים פרקים: עז, צה, קה'.

מי ששומע חרפתו ושותק על-ידי זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיו ראויין לבוא עליו. כשאדם בא לאיזה נסיון ידע כשיעמד בזה הנסיון הקדוש ברוך הוא יעשה לו נס.

לפעמים על-ידי שפלות שאדם משפיל את עצמו או אחרים משפילין אותו, על-ידי זה מבטלין מעליו גורת מיתה.

על-ידי ענוה לא יהיה לך פחד.

על-ידי אמת יזכה לענוה.

על-ידי ענוה תפלתך נשמעת וכמו הקריב כל הקרבנות.

על-ידי ענוה מוסיפין לו גְדֵלָה על גְדֵלָתוֹ.

על ידי ענוה בא כבוד.

על-ידי ענוה מאריך ימים.

על-ידי ענוה אין מדקדקין אחר מעשיו.

על-ידי ענוה נתבטל פחד האויבים.

על-ידי ענוה נתבטל המחלקת והיסורין.

על-ידי ענוה הכל עמו בשלום.

על-ידי ענוה בא חן.

על-ידי ענוה נתגדל, גם אינו נופל ממדרגתו.

על-ידי ענוה הקדוש ברוך הוא זוכר אותו.

על-ידי ענוה הקדוש ברוך הוא עושה לו תאוותו.

אין העולם מתקיים אלא על מי ששמים עצמו כאין.

קולות גדולות של שבחים אנכי שומע בכל העולמות על שזוכה לקדש את ה' לעיני כל העולם בכל פעם בכל נסיעותיו ופגישותיו. ודע והאמן, כי ביאת נשמתך לזה העולם הייתה רק כדי לפאר ולפרסם בעולם את הצדיק האמת שבו תלוי הגאֵלה השלמה, שמכניע ומבטל הדעת של חכמי הטבע שמשם נמשך כל הכפירות והאפיקורסות, ומגלה ומאיר הדעת הקדוש של אמונת ההשגחה למעלה מן הטבע ובונה קומתה של האמונה עד שישלים שְעוֹר קומתה בשלמות, שכל באי עולם יראו וידעו את ה', כי ה' הוא האלקים השליט ומושל ומנהיג הכל כרצונו, שהכל בהשגחתו לבד.

גם העיקר מה שזכית להיות וכו'... הוא רק לטובת העולם, כדי שיהיה לך כח ביותר לשמש את הצדיק האמת שהוא מלך ישראל לדור דור החי וקיים לנצח, לגלות ולהודיע גודל נפלאות כוחו הנורא וחכמתו הנוראה, שעל-ידי זה יבוא העולם לידי תקונו בשלמות.

אחי יקירי, אנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד מקלקול האהבה ומפרוד לבבות חס ושלום, רק להוסיף ולהרבות אהבה ואחדות זה לזה כגוף אחד, שנוכל להתחבר ולהצטרף יחד תמיד כדי שעל-ידינו יתגדל ויתרבה מאד מאד עד אין מספר בניי הבתים הנפלאים של הצדיק האמת, עד שכל ישראל יתקבצו ויתאספו יחד לכנס בהם, ואפילו השוכבים בחוץ יתקבצו, ואפילו אמות העולם יתקבצו ויכנסו לתוך הבתים שלו, שבוה תלוי כל הגאֵלה השלמה שאין אחריה גלות.

ברוך הטוב והמיטיב ברוך רופא חולים, אודה ה' בכל לבי, אנחנו חייבים להודות ולהלל לה' על כל הטוב אשר גמל עמך אשר שם נפשך בחיים ולא נתן למוט רגליך.

לבי יקירי, עיני ולבי פרושות לה' בכל עת בתפלה ותחנונים שיחנך בחן וחסד ותשכיל ותצליח בכל דרך בזה ובבא, וימהר ויחיש ישועתך ורפואתך בשלמות, ויצליח דרכך ויגדיל שלומך ושלום ביתך לחיים טובים ארכים בריאים ורעננים.
אוהבך הנאמן הדורש שלומך וטובתך ומתפלל תמיד על בריאותך והצלחתך בגוף ונפש לארך ימים ושנים טובים. **ישראל דב אודסר**

שיחות

(ר' ישראל אודסר, צ"ל - המשך)

... הוא כל התורה וכל הצדיקים, הוא מוריד אלינו, הוא מרפא ומחזק ומחדש, הכל... עכשיו הוא זמן הגאולה, אני רואה ומרגיש שזה הזמן של עכשיו זהו הזמן הנכון... הוא מוריד עצמו אלינו, מרום גובהי מרומים, הוא מלמד אותנו ומחדש אותנו... אני לא כלום, אבל אני מרגיש שזה עניין תחיית המתים, להחיות אותנו שנחזיק מעמד להיות תמיד סמוך ומקושר ודבוק בהשם יתברך, הוא כל חיותנו וחיות כל העולם, ואנחנו - העיקר שלנו להיות קשור ודבוק ברבנו הקדוש, זהו כל התורה וכל החכמה וכל החיות שלנו... פתאום, ר' ישראל קורדונר בא מחברון לטבריה, הוא מצא ישראל בער אודסר בטבריה, ונעשה מזה פלאות כאלה... הם היו השקר, הגאווה עד השמים, מה שעשה לי האבא, והאימא וכל הילדים וכולם, כל העיר וכל הילדים הקטנים, הגדולים, הם הראו עם האצבע:

"זה ברסלב", ואני קיבלתי הכל. אבל עכשיו, לא נשאר מהם אחד, "אחד מהם לא נותר", הבית הכנסת, האנשים, תראה את הבית הכנסת שלהם... אני ברוך השם קיבלתי הכל באהבה, בשמחה, וזהו כל חיותי... אם היית מתפלל ומתחזק, כבר היה לך בנים ובני בנים, וכולם היו עובדים את השם בתורה ומצוות. התורה והמצוות שלנו, יש עוד בעולם?... מה שסבלתי, כולם צחקו ממני, כולם, אני קיבלתי: "טוב, טוב, תן עוד", מתנה, מתנות כאלו...

מארץ ישראל, יש לנו איזה השגה מה זה ארץ ישראל? רבנו הקדוש מגלה לנו טיפה מן הים, ארץ ישראל, רבנו הקדוש הוא אומר: "כל ישראל, כל אחד מישראל צריך לבוא לארץ ישראל ולגור בארץ ישראל, הפרנסה והכל ארץ ישראל", איך? זה היה גויים, עכשיו זה בידנו, ארץ ישראל בידנו, בית המקדש בידנו, ירושלים בידנו... זה אור כזה, אין לנו דיבורים להרגיש, לדבר... אבל אנחנו צרכים לקבל לחיות רק עם התורה והאמונה והאמת...

מארץ ישראל, יש לנו איזה השגה מה זה ארץ ישראל? רבנו הקדוש מגלה לנו טיפה מן הים, ארץ ישראל, רבנו הקדוש הוא אומר: "כל ישראל, כל אחד מישראל צריך לבוא לארץ ישראל ולגור בארץ ישראל, הפרנסה והכל ארץ ישראל", איך? זה היה גויים, עכשיו זה בידנו, ארץ ישראל בידנו, בית המקדש בידנו, ירושלים בידנו... זה אור כזה, אין לנו דיבורים להרגיש, לדבר... אבל אנחנו צרכים לקבל לחיות רק עם התורה והאמונה והאמת...

למוד ספרי רבנו הקדוש

לעם אחת, היה מרמו את אחד ללמוד את ספרו,

ואמר שהוא מצוה גדולה ללמוד

ספרו הרבה. ואמר לו שיכולין

להיות נעשה בעל מוח גדול

על ידי ספרו - כי יש בו

שכל גדול ועמקות נפלא מאד

על פי פשוטן של דברים.

וגם אם יתמידו בספריו,

יכולין לזכות להיות נעשה

איש כשר באמת, ואז יזכה

לראות הפנימיות שיש בספריו

הקדושים, כי יש בהם פנימיות

הרבה, מה שאין נראה על פי

פשוטו כלל.

אשרי הזוכה ללמוד ולהתמיד

בהם הרבה: (חיי מוהר"ן, שמי"ז)

עצות ותפלות

(לקוטי עצות - צדקה, סימן מ')

הצדיק האמת מקבל דבור

פיו הקדוש מבעלי צדקה (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן טו).

... טוב ומטיב לכל, זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדשה גדולה כרצונך הטוב, באופן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם על-ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי ניאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מזקת להמקבלים. רק תסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנואפים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים. והצדיקים והכשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש שמקבלים הצדיקים מבעלי הצדקה. ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיזה להסטרוא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד וברוח בקדשה ובטהרה גדולה, באופן שנוכה להיות כרצונך הטוב באמת: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה טז)

שבת שלום